

Op 15 maart 1972 werd ik door mijn oudste broer Moha in Lille, Frankrijk, op de bus gezet naar Nederland. Ik was eenentwintig jaar. Ik had een kleine reiskoffer bij me. Daarin zaten al mijn bezittingen: twee witte overhemden, wat ondergoed en een van mijn twee pakken. Het andere had ik aan. Ik moest van Moha weg uit Frankrijk. Hij zei dat als ik langer in de mijnen zou werken, mijn longen kapot zouden gaan. Net als die van hem. Moha zei dat het werk in Nederland schoner is. En hij zei ook dat Nederlanders aardiger zijn dan Fransen. Die scholden ons vaak uit voor 'vieze Arabieren'. Bijna twee jaar heb ik in Lille gewoond en ik heb niets van de stad gezien. Mijn dag zag er zo uit: huis-kolenmijn-huis. Het deed mij dan ook niets toen ik Frankrijk verliet.

De bus kwam aan op het Amstelstation in Amsterdam. Toen ik uitstapte zag ik dat Moha gelijk had; alles was schoner. Alsof er een groot tapijt over de stad was uitgerold. En de mensen die op het tapijt liepen, keken vriendelijk. Ik dacht: Driss kan zich hier thuis voelen.

Op het busstation werd ik plotseling door een vreemde omhelsd. Even dacht ik dat zoiets hier normaal was. Toen hij mij losliet, keek ik naar zijn gezicht. Hij had een grote bos krullen en dikke wangen. Zijn kleuren waren bont gekleurd. Opeens sprak die jongen in mijn moedertaal. 'Herken je mij niet meer, jij kleine klootzak. Ik ben het, je neef Mustapha.'

Ik herkende hem inderdaad niet. Het leven hier had hem veranderd. In ons dorp Ait-Aman was hij klein en mager. Hier leek hij wel zo groot en stevig als een paard.

Mustapha nam mij mee naar het pension waar hij woonde. Het zat vol dorpsgenoten. In de tram daar naartoe hoorde ik voor het eerst Nederlands. Het klonk alsof ze de hele tijd problemen met hun keel hadden. De woorden kwamen er met moeite uit. Ik vroeg aan Mustapha of hij de taal sprak. 'Natuurlijk,' zei hij. 'En na een paar Heinekens jij ook.' Ik wist niet wat hij bedoelde. Was Heineken een soort school? Ik zou er die nacht nog achter komen.

Driss Tafersiti

Ik, Driss. Een autobiografie

Atlas Contact, 2010

Driss Tafersiti is het pseudoniem van Asis Aynan (1980) en Hassan Bahara (1978)